10.03.2018 г. / 16:45:30

Вяра

12.03 по еретическия, †27 февруари по църковния календар - Свети Прокопий Декаполит, изповедник. Свети преподобни Талалей

В памет на преподобния наш отец Прокопий Декаполит, изповедник († ок. 750 г.)

Декаполитската страна, получила названието си от десетте града, разположени в нея, се намира при Галилейско море; свети евангелист Марк споменава за нея, като казва: “ Иисус отиде към Галилейско море през пределите на Десетоградие”. От тази страна бил родом и преподобният Прокопий изповедник. Опитен в монашеските подвизи, изпитан в строгото постничество, украсен с душевна чистота, той бил славен сред подвижниците. В това време настъпили тежките времена на иконоборческата ерес; неин първи подбудител бил беззаконният гръцки цар Лъв Исаврянин, който несправедливо наричал светите икони идоли, а покланящите им се - идолопоклонници. Той убил мнозина невинни православни, предал на проклятие всички предишни правоверни царе, светители и християни за това, че почитали светите икони, с което заслужил проклятие от всички. Тогава непоколебимият стълб на православието и крепкият защитник на православната вяра, преподобни Прокопий, застанал

мъжествено срещу множеството на еретиците, които в нечестието си хулели Бога Слово и безчестно отричали светите икони. Той посрамил еретиците, като изобличил безумното им мъдруване, преодолявайки го с непобедими боговдъхновени слова.

С това той си навлякъл гнева на безбожния цар, който подобно на див лъв, излязъл от пустинята, ревял, търсейки плячка. По негова заповед хванали преподобния и жестоко го били; мъчители стъргали тялото му с железни остриета и след това го хвърлили в мрачна и смрадна тъмница. Но светецът твърдо понесъл всички страдания. Заедно с него страдал и преподобният Василий, който преди това се подвизавал с него в постничество и в упражняване в добродетелите. Сега те двамата претърпели заедно много мъчения за светите икони. Те били затворени в тъмница и се намирали там до смъртта на безбожния мъчител. А когато Лъв умрял, като се лишил не само от временния, но и от бъдещия вечен живот, свети Прокопий заедно с другаря си Василий и с други светии бил пуснат от тъмницата. Останалото време от живота си прекарал в постнически трудове, мнозина наставил в добродетелта и ги довел до спасение. В дълбока старост отишъл при Христа Бога, за да Го гледа вече лице в лице, а не на икона, и за да приеме достойна награда за трудовете си като постник и страдалец Христов, подвизавал се докрай за Неговата свята икона.

Тропарь, глас 8:

Слез твоих теченьми пустыни безплодное возделал еси, и иже из глубины воздыханьми, во сто трудов уплодоносил еси, и был еси светильник вселенней, сияя чудесы, Прокопие отче наш: моли Христа Бога спастися душам нашим.

Кондак, глас 4:

Денницу днесь церковь имущи, всякую злославия мглу

разгоняет, почитающи тя небеснотаинниче Прокопие преславне.

В памет на преподобния Талалей († 460 г.)

Свети преподобни Талалей. Фрагмент от миниатюра в стара ромейска минология

Свети Талалей бил родом от Киликийска област. Като презрял светската суета, отначало дошъл в обителта на преподобни Сава Освещени. И като възлюбил постническите подвизи на монашеското житие, той приел ангелския образ и за добродетелния си живот се удостоил със сана презвитер.

След няколко години отишъл в Гавала, един от сирийските градове, който принадлежал към Лаодикийската митрополия. На разстояние двайсет стадия от града имало голяма могила. На нея имало старо езическо капище, заобиколено от древни гробници; там обитавали множество нечисти духове. Всички, които минавали оттам, се боели от това място, защото нечистите духове не само плашели пътниците с привидения, но често дори ги нападали и причинявали много злини на хора и на животни. Като чул за това, преподобният отишъл и се поселил на могилата. Построил си там неголяма палатка и живял в нея, подвизавайки се в пост, умъртвявайки плътта си с лишения, молейки се непрестанно денем и нощем. Нечистите духове не могли да понесат това съседство. Като се събрали цяло пълчище, те се устремили с голяма ярост към светия мъж, стараели се да го уплашат с диви гласове, заканвали му се и с всякакви козни се опитвали да заставят светеца да напусне това място, което той отдавна считал за свое. Но силен чрез вярата си в Бога, преподобният, като се ограждал с молитва и с кръстно знамение, стоял бодро като храбър и непобедим воин и потъпквал немощната сила на злите духове.

Така светецът дълго време, денем и нощем, мъжествено се борил с нечистите духове и накрая с Божия помощ ги победил. Те избягали със срам, като не били в състояние да надвият непобедимия Христов воин.

Като изгонил бесовете, Божият угодник си построил, съвсем не според ръста си, малка и тясна килия, която била два лакътя на височина и един - на широчина; в нея той не можел не само да стои, но дори и да седи по обичайния начин: той бил висок на ръст, затова, като седял в килията си, той винаги бил принуден да навежда главата към коленете си. В тази теснота той живял около десет години. В това време го посетил Киринейският епископ Теодорит и заварил преподобния да чете Евангелието. Когато епископът го

попитал защо си е избрал този начин на живот, светецът отговорил:

- Аз съм голям грешник; вярвайки, че в бъдещия живот ще ме постигнат големи мъчения, изобретих за себе си този малък затвор, надявайки се, че с тези неголеми ограничения ще се избавя от вечните мъки.

Беседвайки с него, епископът получил голяма полза за душата си.

Бог дарувал на преподобния и дара на чудотворството: с молитвите си той можел да изцерява страдащите от всякакви болести и изцерявал не само хора, но и животни. Затова мнозина идвали при него като при целебен извор и намирали не само телесно, но и душевно здраве. Поради това мнозина от елините, живеещи наоколо, се обърнали към Христа Бога. Сред християните, живеещи в пределите на град Гавала, имало много езичници. Всички те се просветили със светата вяра, доведени до познание на истината чрез чудесата на свети Талалей. С помощта на тези новообърнати християни преподобният разорил езическото капище и унищожил могилата. Като очистил това място от бесовските скверноти, той построил тук Божий храм в чест на всички свети мъченици и установил ежедневно богослужение за слава Божия. Останалото време от живота си прекарал в същите подвизи, в които пребивавал и по-рано, и като угодил на Бога, се преставил в дълбока старост. Свети Софроний Иерусалимски пише за този преподобен в Лимонария следното:

“Авва Петър, презвитер в лаврата на свети Сава, ни разказа за авва Талалей Киликийски, че този блажен отец шейсет години бил монах и никога не прекратявал сълзите си, казвайки:

- Братя, Бог ни е дал това време за покаяние и ако го

пропилеем, ще бъдем съдени строго за това.”

Преподобният Талалей починал около 460 г., като преживял в монашество 60 години.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017